

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 5 Novembre, 1884.

Suntem cercați oameni noi cei chemați a înregistra lucrurile, ce se întîmplă în lume. Și dacă une-ori suntem necesități a face și coniecturi problematice și neproblematică asupra dezvoltării lucrurilor în viitoriu, cercarea cu dublă greutate se aruncă asupra noastră.

Se întîmplă că înregistrăm ați un lucru doi în două felurite chipuri, ambii basați pe unul și același „speciei facti,” mai de multe-ori însă se ivește cazul, că se înregistrează lucrurile de tot manc, partea nefavorabilă se retace cu intențiune, ca lucrul, în colorii frumoase prezentat, se promoveze tendențe și scopuri separatistice.

Preste aceste se mai adaugă o grea dosă a cercării noastre în poziția noastră față cu publicul cetitoriu. Este vechiă dicerea: *Quot capita, tot sensus*. Și nime altel ca diaristul a făcut cunoștința cu dicerea veche. Este greu a scrie totdeauna după gustul publicului, și și mai greu lucru este a potrivi lucrurile după gustul publicului.

Lucrul ușor se explică. Noi suntem chemați a înregistra lucrurile genuin, și prin aceasta de foarte multe-ori spunem lucruri contrarie gustului cetitorilor.

Ni se întîmplă că de multe-ori unul și același lucru se repețește prea de multe ori, așa că în cele din urmă el nu mai face efect.

Trebău să o mărturisim că noi încă nu repetăm cu plăcere lucrurile; mai ales însă nu acelea, cari produc amărăciune în poporul nostru. Ne-am urit a mai scrie asupra nebunătății încercării cu maghiarizarea, și în cele din urmă totuși ne supunem sorții, și scriem asupra maghiarisării, căci suntem șilți a înregistra ceea ce se întîmplă în lume.

Magistratul din Budapesta a creșut că învîrte osia pământului prin aducerea unui conclud, care ghidile urechile curentului șovinistic de acum. El a decis, ca în capitală să nu se mai primească chelneri, cari nu știu ungurește.

Concluzul magistratului fu cassat de reprezentanța orașului.

A venit apoi opinia publică — pressa — și a sberat în gura mare pe coarda cunoscută.

Se chipsuim și noi puțin, căci este vorba de chelneri în legătură cu limba ungurească.

Omul cu mintea sănătoasă începe a nu mai pricepe fanatismul pus în mișcare în interesul maghiarisării, respective a însușirii limbei ungurești.

Și este cu neputință a mai urmări lucrurile cu serioșitate, îndată ce ele devin ridicole.

Istoria ne arată cum s'au desvoltat procesul limbic în statele europene. Mai spicial, rămânem la statul nostru, și constatăm, că limba maghiară până la anul 1867 și-a parcurs calea sa normală. Nu știm ce cuceriri a făcut ea pe teren științific, și nici nu voim să cercăm adevărata stare a lucrului.

Procesul natural a fost următorul: Cine a avut lipsă de limba maghiară, acela și o a însușit.

Omul de litere mînat spre scrutarea izvoarelor păstrate în limba maghiară, și o a însușit, și a făcut studii cu conștientitate, ce caracterizează pe omul de litere. Așa a urmat comerciantul, așa amplotul dela justiție și administrație, și întocmai a urmat și chelnerul.

Avem casuri și pentru contrariul. O sumedenie de unuri cunosc limba germană, și ei o cunosc de bună samă nu de dragul nemților, ci din motivul că au simțit trebuința să o învețe. Asemenea stă lucrul și cu limba românească. Fără nici o forță au învățat ungurii limba românească, și ei o au învățat, căci i-au simțit trebuința. Și noi nu comitem păcatul lingvării propriie, susținînd că în Transilvania și Bănat, limba română este limbă diplomatică între unguri, sasi și sîrbi, abstracție făcînd dela armenii cu două fețe de pre la noi și airea.

Cine este curios a afla motivul acestei împregiurări, va cerceta, și el va ajunge la rezultate interesante pentru îndreptățirea cursului natural al dezvoltării unei limbi.

Noi constatăm starea lucrului, și trecem la chelneri. Este lucru știut că chelnerii sînt pentru oaspeți și nu oaspeți pentru chelneri. Cu respect la limba maghiară nu va schiopăta asemenea dacă vom dice, că în viața unui stat amplotul este pentru popor și nu poporul pentru amplot.

După cunoștințele noastre din chimia organică cunoștința limbei ungurești nu stă în nici o legătură organică cu mîncarea și beutura.

Premisă aceasta să nu uităm că aici în adevăr se poate valida procesul natural contra șovinismului, fie acest șovinism ridicat la potență cea mai mare posibilă. Și el se și validează, căci putem decreta lucruri cât de absurde și sfîrșitoare, ceea ce există și se susține în puterea necesității sale organice, aceea nu se poate modifica după caprițile frivole ale oamenilor esaltați.

Diariul „Egyetértés” dela 14 Novembre a. c. Nr. 314 a luat practica lucrului, și noi dăm drept fraților dela „Egyetértés.”

Fără a sări în gâtul chelnerilor, diarul estremist propune spre deslegare următoarele probleme: Să se maghiarizeze dynasthia Habsburg, să se maghiarizeze curtea dimpreună cu toți amplotii și dignitarii, să se maghiarizeze magnații, armata comună cu oficerii, tehnicii jidanii, în urmăși chelnerii.

Toate acestea sînt de lipsă spre scopul sublim: maghiarizarea chelnerilor.

Noi credem că lucrul nici cu atîta nu-și atinge scopul. Va trebui să se maghiarizeze toți germanii, francezii, englezii, italienii, românii, spaniolii etc. de dragul chelnerilor ungurești.

„Difficile est satiram non scribere.”

Revista politică.

Paralel cu comisiunile din delegațiuni lucră și comisiunile dietei. Diarele ne aduc amînența despre ședințele comisiei financiare în care s'a pertractat budgetul ministrului de culte și instrucțiune publică.

Curioase de tot curioase sînt acestea rapoarte și totodată și foarte instructive. Gimnasiul de model din Budapesta pentru a cărui susținere se speșează sume enorme, progresează rău. La plîngerile mai multor membrii din comisie ministrul de culte și instrucțiune publică a promis, că va face tot posibilul pentru delăturarea rîului.

Trecem preste universitatea din Cluș, care după cuvintele lui Hegedüs are frumoasă chemare și din punct de vedere al naționalităților; trecem și preste scoala medie din Vaag-Neustadt, care după spusa ministrului trebuie susținută din considerarea importanței ei pentru slovacii din apropiere; trecem și preste preparandii, căci după spusa lui Stefan Rakovszky învățătorii dela scoalele populare pot lucra mai cu efect contra agitațiunilor naționalităților, trecem preste aceste și ne oprim la scoalele pentru copii mici.

La întrebarea lui Iosif Madarász cu privire la progresul scoalelor populare în limba ungurească, ministrul Trefort răspunde: „În maghiarisare sînt a se constata mari progrese.”

În puține cuvinte am dat scheletul principiilor pe care se bazează la noi instrucțiune publică.

Puterile europene s'au întrunit de nou în conferență, spre a regula marginile Africe și spre marea mediterană.

Conferența aceasta este cunoscută sub numele conferență pentru afacerile din Congo. Ea s'a întrunit Sâmbătă după amiaza la 2 oare. Convocată de principele Bismark, ea fu deschisă prin el. După

FOIȚA.

Desvoltarea și însemnătatea monachismului primitiv.

(Tractat istorico-teologic de G. J.)

Motto: *Manus suas in Orientem Occidentemque porrexit, ut iam nullus esset terrarum angulus tam remotus, quo non religio dei penetrasset, nulla denique natio tam feris moribus vivens ut non suscepto Dei cultu ad iustitiae opera miteretur.*

Lactantius, de morte pers. Lieb. I. C. X. 3.

Ideia despre țăitate au fost adoptată și explicată încă dela începutul omenimei de către popoarele cele mai primitive într'un chip sau într'altul. Vicisitudinile obvenite în viața popoarelor preistorice, necesitățile reclamate în lupta lor pentru existență, temerea de o putere omnipotentă. *Dii me tuentur. Hor. Carm. I. 17, timor fecit deos*) toate acestea au avut o deosebită influență asupra facultăților spirituale ale omenimei făcînd-o accesibilă spre admiterea existenței unei puteri supranaturale.

Omenimea pîtrunsă de acest adevăr nedisputabil, se născu a da expresiune simțimentelor de re-

verință internă către acel Necunoscut, despre care și făceau cele mai eronate imaginațiuni.

Simțimentele acestea de adorațiune sînt eflicul pietății, inerente naturii omenești. „Pietatea este partea intuitivă pentru conceptele religiunii și ca o formă hotărîtă a vieții spirituale constituie aceea ce numim ființa psihologică a religiunii.”

Popoarele anticreștine și manifestau simțimentele de pietate în deosebite forme amîsurat imaginațiunilor cu respect la conceptul țăității. Unele mergeau așa departe, încât atacau demnitatea și destinațiunea omenească, altele earăși erau conduse de principii mai puțin esagerate, toate însă au degenerat într'o ascasă și contemplațiune mistică, cari au fost baza sistemului întreg al instituțiunilor divine: al jertfirei, curăției și espiarei.

Susceptibilitatea spre o ascasă mai mult sau mai puțin esaltată este caracteristica religiunilor naturale la popoarele politeistice. Indienii personificînd lumea în concepțiunea Brachmanică — principiul naturii și al totului — serveau de tot atîtea membre ale lui Brachma, cu care țineau a se identifica. Sistemul evoluțiunii odată statorit, sinuciderea nu era cruțată, din contră, în ea privea

*) O. Pfeiderer, „das Wesen der Religion II pag. 200 Leipzig.”

fi care indian mijlocul cel mai sigur spre scopul ce-l urmărea. În Budhism ascasa degeneră în suportarea de chinuri și torturi voluntare înspăimîntătoare; iregularitățile comise aveau de urmărire — drept satisfacțiune — timpirea posibilă a calităților spirituale, analoge cu ale principiului lunei. Misticiul Budhism cerca să nimicească esistența Eului, la care putea ajunge prin un fel de sinucidere spirituală și prin abstracțiunea dela tot conținutul conștiinței hotărîte. Numai acela se face părtaș de o mîntuire completă, care arunca toate legăturile vieții acestia și ducea o viață contemplativă în sîrăcie și castitate.

Aruncînd o privire generală preste religiunile monoteistice, care prin caracterul lor științific și cultural divergează de pantheism, vom observa că la acestea inclinarea spre contemplațiune religioasă este o emanațiune a religiunii respective, servind totdeauna de mijloc puternic pentru conservarea și generalizarea aceleia. La iudei, după ce acestia s'au emancipat de aberațiunile esaltate din Orient, ascesa deveni mai suportabilă și se mărginea pre lângă aducerea jertfelor prescise, precum și pre lângă abținerea dela ocupațiune în nume timpuri, și dela unele mîncări neprimicioase din cauza cliimei ferbinte. Dealtmîntea circumcesiunea și alte formalisme goale treceau înaintea lor de legi sfînte și mijloace unice spre a face pe om bun și bineplăcut lui Dumnezeu.

cum ni se spune conferența s'a constituit astfel: La propunerea delegatului italian principele Bismarck fu ales de president. In secretariat fu ales secretariul de ambasadă al Franciei Raindre, contele Wilhelm Bismarck și viceconsulul Schmid. Prima ședință după întemplantă constituire va fi astăzi.

Conferența s'a deschis în palatul de gală al cancelarului Bismarck și reprezentanții puterilor s'au postat după rândul alfabetic al țărilor lor, servind de cinesură numirea francesă. Între doi *colossi-Allemagne* Germania și Russie — Russia stă strâmtorată Europa întreagă.

Ca doi șerpi gigantici string în inele aceste două state diplomația europeană. Și lumea a adoptat numirea francesă a țărilor ca să ajungă Germania cu Rusia la margini.

După știrile mai nouă ambasadorul Italiei din Viena a comunicat ministrului de externe Kálnoky satisfacția guvernului italian cu declarațiunile ministrului nostru de externe în delegațiunile austriace.

Austria și Orientul *)

Austro-Ungaria și face fără șgomet pacinică ei consistă a peninsulei balcanice și susținută prin mâna vârtoasă a principelui de Bismarck, ea se lasă să alunece dulcișor spre Salonic și marea Egea. Aceste sunt fapte sigure positive, ce este tot atât de prisos de a le nega pe cât și de a le ascunde. Este mult mai bine, din contră, de a privi lucrurile în față, de a le desvâli cu curățenie: căci dacă evenimentele vor urma cursul lor natural, monarhia dualistă va deveni până a nu se sfârși acest secol imperiul orientului și acest fapt merită să se ocupe lumea de densus.

Având intrarea pe două mări, Adriatică și Arhipelul imperiul Orientului guvernat de Habsburgi, va face contra greutate imperiului occidentului, guvernat de Hohenzollern, precum confederațiunea statelor Germaniei sudului gravitează în giurul imperiului Occidentului.

O! Aceasta nu este un plan inchipuit, întemeiat pe presupuneri și zămislit de creeri bolnavi. Este destul se vadă cineva faptele pentru a se convinge că acest plan este în deplină cale de executare.

Toți au auzit vorbindu-se de podul mareț făcut pe Sava între Semlin și Belgrad. La ce ar servi el, de nu ca trasura de unire între Austro-Ungaria și Orientul?

S'a inaugurat de curând linia căii ferate dela Belgrad la Nisch. De ce elemente s'a compus majoritatea asistențelor? De invitați veniți, în mare număr, din Viena și Pesta.

În sărbările din acele zile, stradele și casele din Belgrad fură împodobite cu drapeluri austro-ungare și sârbe în mânuchi, semne de o strânsă unire între ambele țări.

Aceste mânuchiuri au semnificarea lor pentru cei care bagă de seamă, și învederat este că nu s'a făcut o linie de 244 de kilometre cu singurul scop de a înlesni transitul a cătorva mii de boi și oi și a cătorva sute de kintale de grâu. Deschiderea liniei dela Belgrad la Nisch are cu totul o altă însemnătate. Ea afirmă luarea în posesiune a Serbiei de către Austro-Ungaria, și se va da învoire acestei din urmă puteri de a îndeplini în indeletele lucrarea de asimilare, cu știință urmărită de

la tratatul dela Berlin. Da, negreșit se va face un schimb mai activ al produselor pământului și ale industriei, dar fie-care știe că transacțiunile comerciale sunt cel mai bun mijloc — totdeauna întrebunțat în lipsa giulelelor de tun — pentru a face să pătrundă la cei slabi ideile și înfririrea politică a unui vecin tare și ambițios.

Aceste vor fi, de sigur, pentru populațiunile sârbe efectele imediate ale deschiderii liniei dela Belgrad la Nisch.

Nu vom altă dovadă decât mărturisirea ce a scăpat, între păhare unuia din asistenții la banchețul inaugurării. „Calea ferată dela Belgrad la Nisch strigă densus, nu va avea drept singur rezultat de a desvolta relațiunile comerciale între Serbia și Austro-Ungaria. Ea va întări încă și amicitia ambelor țări și va deveni temelia nemișcătoare a mutualilor prosperități.”

Este fără îndoială o mare rezervă aceste cuvinte dar pentru cel care știe ceti și înțelege, dechiararea este pe cât se poate mai limpede.

Cu aceasta diarul din Paris „le Soleil” esmite următoarele cugătări:

„Propășirea materială, eată ce făgăduiește Austria mândrelor populațiuni ale Serbiei, coboritorilor, cutezătorilor tovarăș al lui Stefan Dușan.

Nu li se vorbește de libertate, de glorie, de mărire națională. Nu i mai numește Piemontezii Balcanilor. Conceperea marelui Serbiei, a marelui imperiu al slavilor sudului, nu mai este decât un vis stins, o vedenie ce a perit. Adio visuri ambițioase. Singură ambițiune a Sârbilor, deveniți umilii vasali ai Habsburgilor, trebuie să fie de a-și vinde boii și grânele pe târgurile Vienei și a le Pestei; Pentru aceasta sunt ajutați a-și face o cale ferată. Cele trebuie mai mult? Se poate considera că de acum înainte Serbia este, ca și Bosnia, o anecă a monarchiei Austro-Ungare.”

Aceste toate însă nu sunt încă decât prima stațiune, scopul este anecarea Salonicului, punct minuat, aședat pentru a deveni marelui întrepisit al comerțului Europei centrale cu Orientul. Deci Austria speră să ajungă aici în doi ani, în virtutea tratatului dela 1883, încheiat între dēnsa, Serbia și Turcia, și care prescrie că la 15 Octombrie 1886 să fie sfērșită juncțiunea liniei Belgrad-Nisch și Salonic ce se face acum. Sunt numai 70 de kilometri de făcut pe teritoriul otoman, doi ani sunt de ajuns pentru aceasta lucrare, și când trunchiul care are să unească Nișa și Vranja cu Salonicul se va pune în splotare, austriacii vor avea toată înlesnirea de a străpunge Macedonia precum au străpuns Serbia. Austro-Ungaria va fi atunci foarte apropiată de împlinirea visurilor sale. Ambele ei capitale Viena și Buda-Pesta, vor fi simburile marelui central austro-german, care, având aceste două puncte extreme ale sale la Hamburg și la Salonic, va uni comerțul nordului cu acela al Mediteranei orientale.

Atunci Habsburgii vor deplini opera politică, constituind sub a lor igemonia confederațiunea Balcanică, atragând în sfera de acțiune a monarchiei Austro-Ungare, Bulgaria, Rumelia-Orientală, Muntenegru, fără a uita pe România, țeară de sânge latin, pe care Austria a lucrat-o deja în vedere de a-și stabili predominarea *)

*) La 1856, când fu silită să-și retragă ostirile din principate organele ei acreditate dīseră: — „Ce nu puturăm câștiga pe calea diplomatică vom lua pe calea economică.”

*) De d. Gaston de Fresnes. Diminețele Spaniole Nro. 8 și 9. 23 Oct. (1 Nov.) 1884.

Creștinismul, adevărata religie mântuitoare, nu putē se rămānă nealterat în direcțiunea contemplațiunei religioase, ascasa se lāfi cu o iuțime sfāșietoare preste tot orientul, de unde apoi luānd o formā mai perfectā se transplāntā și la popoarele occidentale.

Cred că nu va fi de prisos a cerceta acum după cauzele și împregiurările pe cari se bazează înclinarea spre o viață contemplativă în creștinism.

Este știut, că gradul de cultură precum și predispoziția spirituală a unui popor atārnă în mare parte și dela poziția lui geografică și climatică. Națiunile sudice preste tot sunt mai accesibile spre întreprinderi ideale, ca popoarele apusene; idea odată generalisată, ea prinde rădācini foarte adēnci în inima orientalului și el supus fiind zonei ferbinte cearcă a o realisa, dar de multe ori cade în extrem. Orientul au îmbrāțoșat creștinismul în toată valoarea lui dar neputând pētrunde deodată în esența principiilor aceluia, cădu în contemplațiuni mistice. Clima cea ferbinte, puternica lumină a soarelui resēritean precum și alți agenți cosmoi și telurici au influențat într'un mod împreunător asupra popoarelor orientale făcāndule dispuse spre meditațiuni și contemplări ideale.

Pe lângă aceasta principiile religiei păgāne erau în contradicere cu adevărul propagat de ma-

rele învēțator-profet și rege. Deja Tacitus caracterizează creștinismul de o superstitiune periculoasă. Puterea statului privea în religieuna creștină o instituțiune îndreptată contra principiilor filosofice. Lupta reacționară între păgānismul putred și creștinism era așadar inevitabilă. Se înseneadă de cătră guvernatorii păgāni maltractările și persecuțiunile cele mai crācene în contra creștinilor. Această împregiurare funestă au dat creștinilor ansă de a-și alege drept asil de scăpare pustietățile, munții și alte locuri isolate unde apoi scutiți de presiunea puterei statului păgān ducea o viață contemplativă.

Causa principală o aflăm în zelul și devotamentul cel deosebit cătră învēțaturile mēntuitoare ale lui Chs. El însuși a îndemnat pe creștini spre o viețuire simplă și religioasă. *) Îndemnările acestea le propagă chiar și Apostolii în misiunea lor de pescari de oameni, cari prin faptele lor mărețe și prin viețuirea lor simplă au fost însiși modeluri de abnegațiune. Această ferbere internă, acest pietism mai mult sau mai puțin asagerat se recomandă chiar și de cătră ss. părinți (Iustin Martirul). Tradițiunea bisericească ne păstrează foarte multe urme

*) „De vrei să fi perfect, mergi, vindeți averea, ia-ți crucea și urmează mie . . . și vei avea comoară în ceriu.” Mat. XVI. 24.

Nu s'a vorbit deja de proiectul ce-ar avea împēratul Francisc Iosif de a visita Bosnia în primăvara viitoare, și a primi la Sereievici pe regii Romāniei și Serbiei și pe principii Bulgariei și Muntenegru? Ne îndoiim foarte ca atunci pacea Europei va părea tot atât de asigurată pe cât se pare acum a fi; căci, pe cum dīce d. Kērohan „când un suveran puternic, care are țintiri ambițioase, alianțetari și o mare armată, și face un parter de regi, popoarele n'au de ce să fie liniștite. Florile cari cresc în acele parteruri au coloarea sângelui și mīrosal prafului de pușcă.”

Cu toată întâlnirea dela Skiernievici, suntem în ajunul unei lichidări; este greu ca o operațiune atât de complicată, atingēnd atâtea interese contrarii să se poată face cu bună învoire. Și apoi, toți știu că în politică lichidările se tractează prin ceea ce cardinalul Richilieu numea *l'ultimio ratio regum*.

„Romanul.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Viena, 11 Novembre 1884. Dle Redactor! Între feliuritele distracții ce și se oferesc prin cetățile mari, ești surprins într'un mod plăcut, când și se dă ocaziune de a putē vedea câte ceva și de prin țara ta. Aceasta e și ceva propriu naturii omului și în special noue romānilor în cari dorul de țara proprie, formează una din însușirile noastre caracteristice. Astfel de ocaziune plăcută ne-a procurat domnul I. C. Lugoșian, un cunoscut artist de preste Carpați, de care se și făcu puțină vorbă în zilele trecute prin diarele noastre. Acesta în trecerea sa spre Paris unde merge spre a-și completa studiile urmate în conservatoriul din București, s'a decis a da o reprezentațiune romānească pentru romānii din Viena. Ca în totdeauna și de astădată germanii s'au arătat că sunt cu mult mai superiori în cultură maghiarilor pe la cari trebuie multe poaloane, până ce și înecuvințează o producțiune atât de nevinovată precum a fost și cea de față. De altcum maghiarii prin purcederea lor ne arată că sunt cuprinși de frică încep a vedē nāluci, și se spariā chiar și numai de umbre. De sigur au avut motive ascunse pentru cari nu i-au permis domnului Lugoșian ca să dea reprezentațiune prin Bānat. Nu cumva se vor fi temut că astfel de producțiune va însufleși pre romāni spre a sērba centenariul lui Horia? Se poate și aceasta. Dacă va fi așa să le fie de bine. De altcum să revenim la reprezentațiunea dată în Viena. — Timpul hotārit pentru producțiune a fost Joi seara în 6 lunei curente.

Densus ne-a delectat, esecutānd, moțul din Ardeal, „Cocoana Chirița” nește cuplete, jidovul și o declamare. Întru cât a succes sau ba nu ne ținem competenți a jndeca. Ceea ce însă putem să o dīcem cu inimă liniștită este că domnul Lugoșian prin reprezentațiunea sa ne a causat o plăcere și pentru aceasta nu putem decât să-i fim mulțămitori. Talentul cu care este înzestrat pre lângă o scoală bună va putē face din trēnsul un artist de frunte. La această producțiune au luat parte junimea romānă din Viena precum și unele familii romāne și germane.

Cu bucurie venim a constata că printre cei prezenți am putut numēra și vre-o câțiva studenți italieni. Au sosit timpul când frații de un sânge încep a se cunoaște: când fiul Romei din prin

eclatante despre exemple de abnegațiune și alte virtuți creștinești. Marele Andrei, nemuritoriul metropolit Șaguna vorbind despre începutul vieții monachale astfel ne dilucidea starea lucrului: „E-a atunci o luptă mare a inimei după cultivarea în cele sufletești și un dor nesașos după adevērul Evangheliei lui Chs. Spiritul religios era așa de înfocat și de vioiu, omenirea așa de tare deșteptată prin strāmūtările produse de creștinism, încāt acele iviri în viața creștinească erau de toate zilele;”) ear Chateaubriand accentuād oportunitatea acestei nāvālui vehemente dīce într'alte următoarele: „Chiar și escesul întâielor asprimi ale Creștinismului era necesar; trebuia să existe martiri ai castității, când erau prostituți publici; trebuia să fie penitenți acoperiți în cenușă și sac, când legea autorisā cele mai mari crime în contra moravurilor; trebuia să fie eroi ai carității când esistau monștrii ai barbariei, și în fine pentru a depārta un popor corupt dela înjositoarele lupte ale circului și dela arenă, trebuia ca religieuna să aibă așa dīcēnd atleții și privelișteale sale în deșerturile Tebaidei” **)

(Va urma).

*) Șaguna, dreptul canonic, pag. 148

**) Biserica Romānă, Nr. 23 a. 1883.

văile Carpaților și de pe țărmurile bătrânei Dunăre întinde mâna frățească aceluiași fiu din senina țara Italia, nu însă la vetrele lor părintești, ci într-o țară streină unde ambii au alergat pentru a se adăpa din bogăția științei în acest centru de cultură european. De pre fețe puteai ceti ce se petrecea în interiorul lor, când domnul Lugoșian apărui în costum românesc la „moțul din Ardeal.” În adevăr te și frapază frumuseța aceluia cu deosebire prin unele părți locuite de români. De dorit ar fi însă când și mai des am conveni cu frații italieni, cari par atât de amabili încât ți pare se tot trăești cu ei după Țișia românului.

Ca de încheiere constatăm că a servit și aceasta ca un moment bine venit, pentru de a ne aduna într'un număr frumos, și a ne petrece românește.

Correspondentul.

Sosirea MM. LL. Regele și Regina în capitală.

Despre sosirea părechi regale în București cetim în „Voința Națională.” — Aseară la 7 oare și 10 min. Maiestățile Lor sosiră cu un tren special în gara de Nord.

Pe peronul gării se afla înșirată o companie din regimentul I. de linie cu drapel și muzică.

Întrarea trenului regal în gară fu salutăată prin prezentarea armei și intonarea imnului regal.

La scoborirea din vagonul regal, Maiestățile lor fură întâmpinate de d-nele Pia Brătianu, I. Câmpineanu, Sturdza, dra S. I. C. Brătianu și altele, de dnii miniștri D. Sturdza, I. Câmpineanu, G. Chițu, N. Voinov și G. Lecca, de principele D. Gr. Ghica, de dl general Cernat, de comandantul corpului II. de armată, de dl general Crețeanu, șeful casei militare a Maiestății Sale Regelui, însoțit de toți dnii adjutanți regali precum și de un număr stat-major de ofițeri superiori printre cari am observat pe dnii colonel-adjutant Candiano-Popescu, comandantul regimentului 3 de călărași, colonelii Budișteanu, comandantul pieței, S. Băicoianu, directorul general al ministerului de resbel, Poenar, I. Lahovari, Horbaski, Maca, Holban, Chirțescu, etc., de dl general Radu Mihai, prefectul poliției Capitalei, dl colonel Pastia, directorul general al poștelor și telegrafelor și alții.

Din trenul regal se scoborâră și dnii I. C. Brătianu, președintele Consiliului, general-adjutant Fălcoianu, ministru de resbel, și G. Cantacuzin, directorul general al căilor ferate, cari întâmpinară pe Augustii Suverani la Verciorova, precum și dl Em. Culoğlu, prefectul județului Ilfov, care eșise la Titu spre a saluta de bună sosire pe Maiestățile Lor în numele județului.

După ce persoanele prezente salutară de bună venire pe Maiestățile Lor, M. S. Regina, având în mână mai multe buchete de flori, precedată de dl general Radu Mihai și însoțită de principele D. Gr. Ghica și de doamnele mai sus citate pătrunse, prin mulțimea care se afla pe peron și aclama cu entusiasm pe grațioasa noastră Regină, în saloanele regale ale gării.

M. S. Regele, după ce se întrețină câteva momente cu dnii miniștri și ofițerii superiori, pătrunse de asemenea, în mijlocul celor mai călduroase aclamațiuni, în saloanele regale de așteptare.

Acți Maiestățile Lor Regele și Regina fură întâmpinate de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, de P. S. S. Episcopul de Roman și de un foarte mare număr de doamne și domni din înalta societate Bucureșteană.

Dintre doamne, cari veniseră în mare număr să salute sosirea Maiestăților Lor, am observat, afară de soțiile dlor miniștri Brătianu, Sturdza, Fălcoianu, Câmpineanu, pe d-nele general Radu Mihai, general Cernat, general Arion, colonel Candiano Popescu, colonel Mărculescu, Coralia Săvescu, Eug. Costinescu, D. Ionescu, de Hertz, maior Vlădoian și altele.

Dintre bățbați am observat pe dnii Filitis, procuror general la înalta Curte de Casațiune, T. Văcărescu, ministrul țerei la Bruxel, Em. Grădiștean, președintele înaltei curți, Săvescu, procuror pre lângă aceeași curte, Al. Orăscu, Ciru Econom, procuror general la Curtea de apel, Populean, procuror la aceeași Curte, D. Ionescu, avocat, C. C. Arion, C. Fleva, primarul capitalei C. F. Robescu, C. R. Manolescu, secretarul general al ministerului domeniilor, Gr. Cantacuzin, directorul general al teatrelor, și alții.

Comerțul capitalei s'a grăbit de asemenea a saluta sosirea Maiestăților Lor Regelui și Reginei printr'o delegațiune compusă din dnii Stefan Ionide, Stancu Bechianu, Gr. Cupșă, D. Tănăsescu, V. Socec.

După ce Maiestățile Lor Se întreținură mai bine de o jumătate de oră cu mai toate persoanele prezentate, Augustii Suverani luară loc într'o trăsură închisă, în care abia puteau să încapă numeroasele buchete de flori și coroane primite atât în gară cât și pe drum, și se îndreptară spre palatul regal din capitală.

Trăsura regală era escortată de două plutoane de gen-darmi călări, comandate de dl căpitan Fănuță, și precedată de dl general Radu Mihai, prefectul capitalei.

Curtea gării era plină de lume, care întâmpină cu strigăte de ura eșirea Maiestăților Lor din salonul regal.

Calea Griviței și calea Victoriei până la palat era îndesată asemenea de lume, care cu entusiasm aclamau pe Suverani.

Ați un însemnat număr de cetățeni și de doamne, cari n'au putut asista la gară, s'au grăbit a se înscrie la palatul din capitală, salutând reîntoarcerea Maiestăților Lor în deplină sănătate.

Varietăți.

* (Promovare.) Sâmbătă la 2/15 Novembre fură promovați la rangul de Dr. în drept domni Ioan Meșian, Octavian Rusu și Duma Florian la universitatea din Budapesta.

* (Hymen.) Duminecă la 4/16 Novembre a. c. și-a sêrbat cununia în biserica noastră din Mihalț domnul Ioan Puntean, ales paroch în Vingard, cu domnișoara Ludovica Patachy.

Le dorim viață fericită și îndelungată.

* (Hymen.) Domnul Nicolau Adamoviciu, cleric absolut, la 8/20. Novembre a. c. la oarele 12 și va sêrba cununia în biserica noastră din Bucium Poieni cu domnișoara Eva Iancu născută Jurca.

Din partea noastră le dorim fericire și viață îndelungată.

* (Postal. Cu 16 a lunei curente începând se deschide oficiu postal în comuna Cristian, comitatul Brașovului, și va sta în legătură de toată Țișia cu oficiul de poștă dintre Rêșnov și Brașov.

Va espeda epistole simple și recomandate și asignațiuni postale în preț până la 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Bran	la oarele	6 30 min.	dimineața.
Ajunge la Rêșnov	" "	8 —	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	8 30	" "
Ajunge la Cristian	" "	8 55	" "
Pleacă din Cristian	" "	9 —	" "
Ajunge la Brașov	" "	10 20	" "
Pleacă din Brașov	" "	12 30	după ameați.
Ajunge la Cristian	" "	1 50	" "
Pleacă din Cristian	" "	1 55	" "
Ajunge la Rêșnov	" "	2 20	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	2 35	" "
Ajunge la Bran	" "	4 5	" "

— În legătură cu aceasta se schimbă mersul poștei între Rêșnov — Zernești.

Pleacă din Zernești	la oarele	6 30 minute	dimin.
Ajunge la Rêșnov	" "	8 —	" "
Pleacă din Rêșnov	" "	2 35	după ameați.
Ajunge la Zernești	" "	4 5	" "

* (Musica.) În București s'a înființat sub numirea „Buciumul” o societate cu scopul de a cultiva musica. În fruntea ei este dl Tit Maiorescu.

Domnul Maiorescu în fruntea acestei societăți! Eată pentru ce luăm notiță despre înființarea ei. Numele domnului Maiorescu ne dă garanția că „Buciumul” va buciurma cu demnitate, ridicându-se preste frivolitatea, cu care a început a se tracta musica în unele foi intitulate Musicale.

* (Aniversarea a XXI) a societății literare Junimea, fundată în Iași, de dnii Maiorescu, Alecsandri, Iacob Negruzzi, Nicu Gane, Carp, și alți literați, au fost sêrbată prin un banquet dat în hotelul Traian. La acest banquet mai toți membrii societății, în frunte cu dni Alecsandri și Maiorescu, au luat parte.

* (Arderea cadavrelor.) Numărul cremațiunilor din Coburg întrece cifra de 200. Dela 1878, atunci s'a creat aici aparatul crematoriu, numărul cremațiunilor (cadravelor arse) s'a mărit din ce în ce. Din 200 morți supuși arderei se numără 62 din Gotha și 138 streini, din acestia 126 bărbați, 69 femei și 5 copii.

* (Studente române.) Cetim în „Adevărul:” Țiarele din Paris anunță, că la concursul pentru esternat în spitalele Parisului s'au prezentat 347 candidați, dintre cari 6 femei: 4 de naționalitate rusă, 1 română și 1 turcă.

* (Cât scade Țișia în Novembre)? În 1-ma Novembre soarele a răsărit la 6 oare 46 minute și a apus la 4 oare 41 minute, așadar lungimea Țișiei a fost 9 oare 55 minute; în 30 soarele va răsări la 7 oare 28 minute, așadar lungimea Țișiei va fi 8 oare 42 minute. — Conform acestora Țișia în luna lui Noemvre va scădea cu 1 oră 13 minute, în același măsură noaptea — care în 1-ma Novembre a fost de 13 oare 5 minute — tot cu atâta va crește sau în 30 Novembre va fi de 14 oare și 15 minute.

* (Din viața Mariei Terezia) se aminteste, că în 1796 împărăteasa ar fi demandat ca decanatul din Brașov și Sibiu, care până aci aparținea la diecesa Strigoniului, de aci înainte are să facă parte din diecesa transilvană. În contra acestui emis capitulul din Strigoniua protestat, ear împărăteasa a scris cu mâna sa proprie pre protestul capitulului: „Eu sunt episcopul!”

*) Aceasta notițe după Țiarele germane au figurat în toate Țiarele ungurești. O reproducem și noi cu observarea, că Maria Theresia a trebuit să subscrie acest protest la 16 ani după moartea sa întâmplată la 1780.

* (Mireasa precaută.) Întrunul din concerte cele mai cercetate, fiul unui avocat a făcut cunoștință cu o artistă. Relațiunile de cunoștință în curând s'au prefăcut în relațiuni de amor și tinêrul nostru — fără consimțământul părinților sei — și-a fidanțat coconița de soție. Fidanțații duceau o lume fericită, când odată mireasa pretinde dela mirele ei, care era rom. cath., ca înainte de Țișia cununii să păsască la religiunea protestantă. Tot odată i-a împărțit că și ea — cu toate că până aci a fost o catolică evlavioasă — va trece la protestanți. Mirele nu putea înțelege de loc caprițile miresei sale; într'o sară însă aceasta, îndecursul unei conversații confidante, i espune cauzele sale. Veți iubitul meu — i-a Țiș mireasa petulantă — la catolici căsătoria e taină și prin urmare indisolubilă. În decursul vieții conjugale însă nu odată vine omul în neplăcuta pozițiune, pentru un lucru sau altul care nu-i convine, se ceară divorțul. Este mai bine deci ca în astfelu de casuri căsătorii să fie protestanți. Pe mirele idealist la surprins într'un mod neplăcut această împărțire, dar cu toate aceste și-a călcat pe inimă și nu i-a răspuns nimic. În Țișia următoare artista se trezește cu o epistolă de următorul cuprins: „Domnișoară, Dta ești precaută. Permite-mi ca eu să fiu și mai precaut — așa i se sêde bărbatului. Dta nu crești că relațiunile noastre vor avea o durabilitate eternă, prin urmare eu le dau o viață și mai scurtă. Prin aceasta te desleg de legătura făcută, căci dacă suntem necesați a ne despărți, cred e lucru mai înțeleptesc a ne despărți înainte, decât după cununie.”

Ca în cetitorii nostri să nu se nască dubietate despre autenticitatea acestei întâmplări amintim, că ea s'a petrecut în capitala Ungariei, între fiul unui avocat cu o artistă magiară. Cel puțin astfel ni o spun foile magiare.

* (Meschinării.) Sub această titlă, Țiarul „Românul” comunică următoarele: „Redactorele șef al unui Țiar din Londra oferă cetitorilor sei un premiu de 2 livre 2 șterlingi, pentru cea mai bună definițiune sau cel mai bun exemplu pentru cea mai mare meschinărie.

Eată câteva specimene din cele trimise deja:

A împrumuta una mie livre șterlinge dela cel mai bun amic spre a acoperi cheltuelile trebuincioase pentru ai fura nevasta.

A lua inelul de logodnă al nevastei sale și al vinde spre a se duce se petreacă cu o altă femeie.

A lua de soție o femeie pentru banii ei și a-i imputa apoi că face cheltueli de toaletă.

În fine, de a profita de o ploaie torențială spre a se adăposti sub întrarea unui umbrelar.”

* (Despre cholera din est an.) Periculul indian a ajuns în capitala Franciei. Epidemia mai întâiu a erupt în Iulie în părțile de miadă-Ți ale Franciei în Toulon. Nu încape îndoială, că aici a provenit din regiunile infectate ale canalului Suez. În Toulon a prins rădăcini și nutrită atât prin împrejurările sanitare rele cât și prin căldura de vară, a adus perirea multora, dar a cauzat și pagube materiale enorme. Din Toulon s'a transplăntat epidemia în Marseille, unde ca și în Toulon a avut același rezultat. Cu aceasta, se vede, că a încetat în Francia. S'a răspândit încă în vr'o câteva departamente din miadă-Ți, s'a aședat în vro câteva cetăți mai mari, ca în Arles, dar i-a scădut mult din putere după ce s'a retras cu totul spre miadă-Ți, în Italia, unde a cercetat cetatea Neapole mai târziu Genua. Spre miadă-noapte toți au cugetat că i este închis drumul.

Dar ce să veți în a trea săptămână a lunei lui Octomvrie s'a răspândit știrea, că întrun port mic francez despre miadă-noapte în Yport s'ar fi ivit casuri de cholera. De această însă nimenea n'a Ținut cont, căci considerând, că timpul dă din ce în ce în spre earnă, epidemia nu va lua dimensiuni mai mari. Oaspele necrutător însă câteva Țișie mai târziu se află în Nantes; acest oraș care are 130,000 locuitor în partea cea mai mare industriei și negustori, care e ce e drept de 50 kilometri depărtare de oceanul Atlantic dar stă în legătură cu acesta prin portul Loire, și se poate privi de un oraș litoral. Având în vedere numărul considerabil al locuitorilor din acest oraș perderile n'au fost tocmăi considerabile, dar cu toate aceste de aici s'a transplăntat și în Paris.

În Paris deja prin Iulie și August au ocurat ici coalea câte un cas de cholera, și cuprindea cu deosebire pe indiviții refugiați aici din părțile de miadă-Ți, din Toulon sau Marseille. Boala nua fost privită de periculoasă și spiritele au început a fi mai puțin agitate cu atât mai vêrtos cu cât guvernul și orașul ca atare a făcut toate cele putincioase pentru a delătura tot din ce ar putea proveni o răspândire a cholerei. Luna lui Septemvrie de asemenea a adus vr'o câte-va casuri, dar aceste au rămas sporadice. Tot așa a durat aceasta până în 18. Octomvrie. În Țișia aceasta au fost un cas de cholera, care și el s'a privit sporadic și ca neavând o putere epidemică. Numai după ce au început a muri mai mulți în Nantes i-a cuprins și pe Pariseni cugete mai serioase despre acest pericol și cu drept cuvânt, căci din 1-ma Noemvrie imbolăviriile au fost tot mai dese. Noembrie 5 și 6 au fost

șilele în cari cholera au luat culoare epidemică în Paris. După știrile primite, ea a erupt în diferite părți ale orașului. În 7 Novembre dela miezul nopții până la 4 oare dimineața s'au bolnavit 4 inși. Cas de moarte însă n'a fost. E mai răspândită în părțile, unde populațiunea e prea îndesită și unde împrejurările sanitare sunt rele.

După opiniunea medicului Broardel cholera are să se răspândească preste întreaga Europa.

Dr. Strausz a secțat corpul unui bărbat în vârstă de 27 ani și a constatat că a fost lovit de cholera asiatică.

* (Spânzurat pentru furt de 2 fl. 60 cr. + 20 fl. și tabac de 4 cr.) Statariul militar din Serajevo a fost adunat în Marța trecută la 9 oare a. m. în casarma Filippovics, ca să aducă sentința asupra locuitorului din Nanovero Tersics Spasoj, acusat pentru tâlhării. În contra acusatului abia de 25 ani au mărturisit trei martori, că în 18 Octobrie a. c. ar fi oprit în drumul dela Vagoszka-grabljovamyiva doi țărani și amenințându-i cu arma au răpit dela unul 2 fl. 60 cr., dela celalalt 20 fl. și tabac în valoare de 4 cr. Cu toate negațiunile lui, judecătoria la declarat de vinovat și la condamnat la ștreang. După publicarea sentinței, ascultate de condamnat cu sânge rece, a fost condus la locul de perșare în depărtare de o oară de oraș unde îl aștepta calăul. Au fost prezenți tatăl și o soră a condamnatului, la cererea cărora li s'a conces a schimba vr'o câteva cuvinte cu nefericitul condamnat. Ei însă înecați de plâns n'au putut scoate un cuvânt din gura lor, pe condamnat până și acest spectacol l'a lăsat neatins. După recetirea sentinței, delinquentul susținea că este nevinovat, dar tot odată s'a rugat de ertare dela cei prezenți. La 11 oare a fost predat calăului și în 7 minute a fost pe cealaltă lume. Până și în furci ar fi voit să mai povestească, dar ștreangul îi strângea gâtul. După executare, preotul militar gr. or. a ținut o cuvântare, în care a amintit și despre „misiunea salutară” ce o are armata austriacă în Bosnia. — La executare afară de tatăl și sora condamnatului și afară de mulțime de popor a asistat o mulțime de dame austriace.

* (Esposiție de jurnale.) Cu finea lunei Decembre se va deschide o esposiție de jurnale în Nizza, care va fi internațională și directorul esposiției Dr. Czarnovszki reacearcă toate redacțiunile diarelor, ca să trimită sub adresa: „Exposition des journaux. Nizza, poste restante,” câte un exemplar din jurnalul lor.

* (Gâsca lui Martin). Delegațiunea emisă din sinul israeliților ortodocși ai Presburg, lui în audiența din Joia trecută, au predat M. Sale regelui, după usul vechiu, gâsca lui Martin. Delegațiunea Miercuri se afla în Budapesta și aștepta tot pe aceeași și sosirea gâscei din Presburg pe care o ciupelă, o curăță frumos, o împodobesc cu prime naționale, cu flori și punând-o pe o tață de argint o prezentează M. Sale regelui și împăratului nostru. Odinioară fii lui Iuda prezentau gâsca lui Martin pe o tață de argint ce era proprietatea lor și de-oarece acea tață de regulă ajungea între scumpeturile curții, de ani

delegațiunea compusă din cei mai rafinați speculanți, imprumuta tața din cugna regală, carea după finirea audienței se transpune în cugna împreună cu gâsca, carea cade jertfă servitorilor curții. Rabinul ca președintele delegațiunei predă gâsca regelui pre lângă rostirea unui discurs scurt, după aceea cere concesiune spre ai fi permis a-și pune împreună cu consoții sei pălăria pe cap, și după ce i se satisface din partea regelui cererei, rabinul cu capul acoperit prin o rugăciune hebraică imploară de sus darurile lui Ddeu și se rugă ferbinte pentru bună starea împăratului; cu aceste delegațiunea și cu ea audiența și ajunge sfârșit. Tot astfel s'a întâmplat aceasta încă din timpurile cele mai îndepărtate. Că de unde provine acest privilegiu pentru iudeii ortodocși din Presburg nu se știe cu positivitate. Date pozitive despre proveniența acestui us nu se află, căci arhivul comunei bisericești iudeice din Presburg a ars în 1809; apoi datele tradiționale sunt foarte divergente. După notițele lui Reiner, istoria predării gâscei lui Martin se reduce până la regii casei Arpadiane. După poveștile tradiționale pe timpul, când țara era cuprinsă de invasiunile tătarilor, iar fi succes delegațiunei a străbate printre șirurile vrășmașe până la regele refugiat și ai predă gâsca lui Martin, cu care ocaziune s'ar fi întâmplat minuni asemenea celor efectuate de Moise în Egypt. Alții reduc această datină la timpul pe când domnea Carol al III-lea. Întrun an regele a sêrbat ziua lui Martin în Presburg și, pre cum se dice, oamenii curții nu odată au desperat, că nu puteau ajunge în posesiune unei gâsce. Aceasta a venit la cunoștința iudeilor din Presburg și ei fără întârziere au prezentat la masa regală 6 gâsce grase, cari atât au fost de bine primite de domnitor, încât acesta pe lângă alte privilegii le-a conces iudeilor, ca pe viitor la ziua lui Martin să-i prezenteze gâsca acum numită a lui Martin. Sub Maria Terezia această datină eșisă din us. Unii susțin, că această datină ar fi de o proveniență abia de vr-o câteva deceni. În 1805 Francisc al II-lea a fost refugiat de frica lui Napoleon în Presburg. Ne fiind cunoscut de nimenea se plimbă prin Presburg. S'a întâmplat de a trecut pe dinaintea unei cârcime evreești, în tereastră căreia erau espuse cele mai frumoase cârnuri de gâsca. Domnitorului i s'a făcut poftă de mâncare, s'a băgat și a cerut să-i se aducă carne de gâsca. Că i-a tignit foarte triptura de gâsca, se vede și de acolo că în ziua următoare primarul comunei jidovești primește mandatul, ca pe viitoriu să nu întârzie a aduce la curte gâsca lui Martin. Merită de a se aminti, că cu ocaziunea disolvării iudeilor din Presburg în neologii și ortodocși, dreptul de a predă gâsca lui Martin — deși neologii sustineau că le-ar compete lor — prin decisiune mai înaltă li s'a acordat iudeilor ortodocși.

* Când poporul athenian era adunat pentru a aduce decisiune în privința esilării lui Aristides, un cive roagă pe Aristides care și el era present, să-i scrie pe o hârtie că și el consimte cu esilarea lui Aristides. Ța greșit ceva Aristides? la întrebat pe cive. Nu, căci nici nu-l cunosc, dar el nu-mi convine, i răspunde. Aristides și-a scris numele seu pe

o tăbliță cu consimțământul pentru esilare și o a predat civelui.

* (Vênătorilor). Ludovic al XI-lea regele Franciei — dispunând de timp, i plăcea a merge la vênat; după ce au început ai slăbi puterile și nu mai putea merge la vênat, vena șoareci prin capăii și prindea fluturi cu șoimii sei.

* Doi făcători de rele se improcesuau, la finea procesului regele Filip din Macedonia a adus următoarea sentință: „Unul se părăsească Macedonia, ear al doilea să-i urmeze celui dintâiu!” adecă a dispus trimiterea ambilor în esil.

* (Agatoclus), care la început a fost olariu de regulă avea pe masa sa între pocalele de aur și câte o ulcicuță de pământ și nu odată le spunea comensinilor sei, că el odinioară a fost pregătitor de astfel de pocale.

* Sultanul turc Bajazeth, i făcea imputări principelui tatarilor lui Tamerlan, că este de origine de păstori, acesta i dîse: Nu știi, că din lâna oilor se pregătesc vesmintele regilor?

* Aristides a fost esilat din Athena, Camillus din Roma, dar nu amândoi au prmit cu aceeași dispozițiune sufletească decisiunea pentru a merge în esil; căci Aristides a cerut dela ceriuri ca patria lui nici odată să nu vie în poziție de a avè lipsă de el; Camillus însă a cerut, că dacă ceriul îl va afla de nevinovat, Roma cea ingrată cât mai curând să fie avisată la spriginul lui.

* (Vine earna.) Vine earna, vine earna... De Sâmbătă seara ninge necontenit, și suflă un vânt rece, încât omului i vine a crede, că suntem prin postul crăciunului. Zăpada e groasă, și se ține voiniceste.

Cam de vreme ni s'a pus în spate.

* (Bibliografie). Au eșit de sub tipar și se află de vëndare la librăria Secec et Comp. următoarele publicațiuni ale Academiei Române.

1. Cultul păgân și creștin de Dr. A. T. Marienescu. Tomul I. Sêrbătorile și datinele romane vechi în 8°, 447 pagine. — Prețul 5 lei.

2. Documente privitoare la istoria Românilor culese de Eudociu de Hurmuzachi. — Volumul IV, Partea II, 1600—1605. Cu portretul lui Vasile Vodă-Lupu. vol în 4° de 686 pagine. Cu indice pentru mëndouă părțile acestui volum. — Prețul 40 lei.

Loterie.

Sâmbătă în 14 Noemvre n. 1884.

Timișoara: 18	48	21	29	63
Viena: 40	7	83	64	9

Bursa de Viena și Pesta.

Din 15 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.15	123.—
Renta de aur ung. de 4%	93.65	93.90
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.72 ¹ / ₂	9.72
London (pe polița de trei luni)	122.80	122.90

Nr. 239

[936] 1—3

CONCURS.

Se publică din nou în înțelesul laudatei ordinăciuni consistoriale din 23 Octobrie a. c. Nr. 5185 pentru stațiunea de capelan lângă bătrênul și de tot neputinciosul paroch Ioan Brândușe din Erdöscentgyörgy, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Murș-Oșorheului, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele:

a) Casă de locuit, grașd, șură și grădină de legumi.

b) Venitele stolari jumătate, care compute în bani fac 200 fl.

c) 4 jugăre de pământ cumperate acum de curând din suma de 300 fl. asigntă din partea preavenerabilului consistoriu archidieceșan prin ordinațiunea de sub Nr. 4104 a. c.

d) Se poștește ca fiitorul capelan până va fi în viață parochul bătrân, să poarte și oficiul de învățatoriu pe lângă plata de una sută florini dacă acel oficiu nu se va reintregi până atunci.

e) se poștește ca concurintele să aibă cunoștința limbei maghiare.

f) se poștește că concurintele înainte de a se face alegerea, să meargă în vre-o Duminecă sau Sêrbătoare la biserică spre a-și arăta desteritatea.

Concurintele înstruindu-și concursul în înțelesul legii, va avea înainte de espirarea timpului hoterit a-l așterne oficiului protopresbiterat gr. or. în Murș-Oșorheiu.

Murș-Oșorheiu, 3 Noembre 1884.

Cu împreună înțelesul comitetului parochial.

Parteniu Trombițaș de Bethlen, protopresbiter gr. or.

Nr. 386

[935] 1—3

Repețire de concurs.

După ce în urma concursului publicat sub Nr. 11 „Tel. Rom.” din 1883. nu s'a aflat concurent pentru vacanta parochie Rogoșel: acum pe basa grațioasei ordinațiuni consistoriale dto. 2. Octobrie, a. c. Nr. 4813. B., se repește publicarea concursului pentru menționata parochie vacantă pre lângă același venit, cu terminul înosé de 15 zile dela prima publicare.

Cluș, 1 Novembre, 1884.

V. Roșescu, protopresbiter.

Nr. 72.

[931] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea parochiei vacante a treia din opidul Reșinari, protopresbiteratul Sibiiului declarată

prin ordinul Veneratului Consistoriu archidieceșan Nro 4802/1884 de clasa a II a, se deschide prin aceasta concurs cu termin de o lună de zile dela prima publicare.

Doritorii de a ocupa această parochiă au a-și așterne petițiunile înstruite conform statutului organic și regulamentului congresual din 1878 pentru parochii, la oficiul protopresbiterat în Sibiiu până la terminul mai sus numit.

Din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la Reșinari în 27 Octobrie 1884.

Ioan Droc, notariu. Coman Hâmbașan, președinte.

La Nr. 1068. În conțelegere cu oficiul protopresbiterat al tractului Sibiiului.

Sibiiu 29 Octobrie 1884.

Simeon Popescu, protopresbiter.

Nr. 352.

[932] 3—3

CONCURS.

Se escrie de nou concurs pentru întregirea postului de învățatoriu în Certelul de jos din protopresbiteratul Iliei cu termin de 20 zile dela publicarea concursului.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 200 fl. v. a., cuartir liber

în edificiul scoalei și lemne de foc de ajuns.

Doritorii au a-și inainta concursurile înstruite în regulă până la terminul amintit la adresa subsemnatului, documentând și aceea dacă posed esamen din limba maghiară.

Gurasada 29 Octobrie 1884.

Oficiul ppresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Alesiu Olariu, adstr. ppterat.

Nr. 356.

[933] 3—3

Edict.

Stoica Muntean legiuit bărbat al Anei Ganea amândoi de religiu-ne gr. or. din Șulumberg protopresbiterat Agnitei, care și a părăsit soția sa cu necredință de 12 ani fără a se ști locul petrecerei lui: se citează prin aceasta ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimoniale, căci la din contra procesul divorțial intentat asupra i, se va pertracta și decide și în absența lui. Dela oficiul protopresbiterale gr. or. al tractului Agnitei ca for matrimonial de I instanță.

Nocrichiu în 8 Octobrie 1884.

Grigoriu Maier, adm. ppresbit.